

lobní žádosti o uznání zániku exekučně dobývaného nároku připojila žalobkyně také ještě návrh, by žalovaný byl uznán povinným svoliti k tomu, by částka 7.280 Kč s přísl., složená poddlužníkem poštovním úřadem šekovým v Praze u okresního soudu v H. byla vyplacena žalující obci, pokud přesahuje částku 2.100 Kč s útratami, neboť tento další návrh není samostatný, nýbrž jest pouhým důsledkem žalobní žádosti o uznání, že vymáhaný nárok žalovaného zanikl, a jest na ní závislý, takže pro rozhodnutí o něm jest předurčujícím rozhodnutí o námitkách žalující obce proti nároku žalovaným vymáhanému. Exekučním titulem bylo v tomto případě rozhodnutí zemského úřadu v Praze ze dne 22. dubna 1929 o výplatě dvou třetin požitků žalovanému až do konečného výsledku trestního řízení proti němu vedeného. Jde tudíž o exekuční titul podle § 1 čís. 12 ex. ř. Podle poslední věty druhého odstavce § 35 ex. ř. jest námitky proti nároku, který se opírá o exekuční titul uvedený v § 1 čís. 12 ex. ř., podati u úřadu správního, od něhož vyšel exekuční titul, nikoliv u soudu. Nižší soudy tudíž jednaly a rozhodovaly o věci nepatřící na pořad práva (viz rozhodnutí čís. 11.174 sb. n. s.). Rozsudky obou nižších soudů i s předcházejícím řízením trpí tudíž zmatečností podle § 477 čís. 6 c. ř. s., která sice nebyla vytýkána, k níž však jest podle § 42 první odstavce j. n. přihlížeti z úřadu v každém období rozepře. O tomto důvodu zmatečnosti nebylo dosud rozhodováno, takže tu nepřichází v úvahu ustanovení třetího odstavce § 42 j. n.

Čís. 12409.

Pronajímatel není oprávněn domáhati se vyklizení bytu na třetí osobě, již vzal nájemník k sobě do bytu.

(Rozh. ze dne 2. března 1933, Rv I 245/33.)

Pronajímatel bytu, jež měla najatý Mina T-ová, domáhal se vyklizení bytu na žalovaném, zeti Miny T-ové, jehož nájemnice přijala do bytu. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Jde o žalobu záporní podle § 523 obč. zák., jež má vlastníka chrániti před jakýmkoliv zásahem do jeho vlastnictví. Do vlastnictví žalobcova prý zasahuje žalovaný. Žalobce opírá žalobu o to, že nájemnice Mina T-ová přijala žalovaného do bytu, ač nebyla oprávněna bez svolení majitele domu dávatí části bytu do podnájmu, aniž byt bez písemného svolení majitele domu postupovati jiným. V tomto směru jest jen nájemnice v právním poměru k žalobci (§ 1090 obč. zák.), jen ona zodpovídá za jednání proti svým povinnostem (§ 1098 obč. zák.). Žalovaný není v právním poměru k žalobci. Žalobce mohl by žalovaného s úspěchem žalovati jen, kdyby jeho právo nějak porušoval, do jeho vlastnického práva zasahoval, kdyby bez právního důvodu vykonával část žalobcova práva. Tomu však není tak. Žalovaný používá bytu, jež žalobce pronajal Mině T-ové, odvozuje toto své právo od nájemního práva Miny T-ové a dovolává se na právo bydlení příslušející jeho podpronajímatelce. Nelze tedy říci, že nemá vů-

bec důvodu zůstatí v bytě, že tím porušuje žalobcovo právo. Žalobce sám uvádí, že nájemnice přijala žalovaného do bytu. Jen jí může žalobce vytýkati, že porušila převzaté povinnosti, a jen na ní se může domáhati odpomoci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po stránce právní posoudil odvolací soud věc zcela správně a stačí odkázati na důvody napadaného rozsudku, které se nepodařilo dovolateli vyvrátiti. K vývodům dovolatelovým se připomíná toto: Dovolatel jako vlastník domu jest pronajímatelem bytu, který má v domě tom najatý nájemnice Mina T-ová, a když v bytě této nájemnice obývá žalovaný jako její zeť, nemá žalobce žádného práva žalovaného z bytu toho vyklizovati, neboť nejde tu o žádný zásah do vlastnického práva žalobcova, an smlouvou nájemní s nájemnicí uzavřenou byl sporný byt přenechán v užívání nájemnici a proto vlastník domu touto nájemní smlouvou postoupil užívání své věci nájemnici a jen tato jest mu práva podle zákonných předpisů o smlouvě nájemní a podle uzavřené s ní smlouvy nájemní ze způsobu, jakým uvedeného bytu jest užíváno, kdežto žalovaný odvozuje své bydlení v bytě tom jen z práva příslušejícího nájemnici bytu a s pronajímatelem není v žádném poměru a do jeho práva vlastnického nezasahuje. I kdyby tedy žalobce dokázal, že Mina T-ová není oprávněna žalovanému svému zeti dovoliti, by v jejím bytě bydlel, mohl by žalobce z toho dovozovati důsledky jen proti této nájemnici, ne však proti žalovanému. Rozhodná jest tu jedině smlouva nájemní s nájemnicí uzavřená a žaloba o v y k l i z e n í proti žalovanému podaná jest již podle přednesu žalobního bezdůvodná, poněvadž žalovanému schází pasivní oprávnění k tomuto sporu. Pro tento spor také není rozhodným ustanovení § 6 zákona o ochraně nájemníků, o které tu v tomto sporu vůbec nejde.

Čís. 12410.

Odhad za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty.

Rekurs proti výběru znalců soudem a proti ustanovení určitých znalců jest nepřipustný.

(Rozh. ze dne 2. března 1933, R II 36/33.)

Do usnesení p r v ě h o s o u d u, jímž byli stanoveni znalci k odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty, podal rekurs navrhuující výběrčí úřad. R e k u r s n í s o u d rekurs odmítl jako nepřipustný. D ů v o d y: Pro vyžádané soudní jednání platí předpisy odhadního řádu podle nař. čís. 175/1897, podpůrně ustanovení § 355 a násl. c. ř. s. Dožádaný soud, vyžádáv si ještě napřed, zbytečně, vyjádření stran o znalcích, které zamýšlí ustanoviti pro odhad, vyčkal návrh stran a napadeným usnesením znalce pro odhad ustanovil. Proti tomuto usne-